

Skakalnica.

Priobčil H. Podkrajšek.

Zveži z eno potezo izpolnjene kvadrate, da dobiš lepo pesem!

kle-	ta-	trok	lil,	rad	za-	bi	če		ti	za-	si	me-	vsem,	v	tem.	se
o-		čim	se		o-	vi-	lil	se	moj,	sr	na		sto-	bi		le-
pred	Tu	bo	tvoj;	hva-	bi	ter	rad		hva-	kar	ril	kar	ni	tu	za-	Rad
jo		lo	reš		diš		ti		cu		v		iz-	lil,		ka-
sam.		mo-	ca	mo-	v	manj-	no-		tu	ki-	to.	ka-	naj	ko,		hva-
	hva-	v		be-		Bog				no-		re-		ko	a	
		nam,	jem	sr-	ši	ba	naj-		pi?	bi,	mi	vse	a	čem		
				ni	je	sed,	sled:		tri	za	moj	do-				
				te-		krit	tre-		A	Je-		ra-				
				od-	be-	bi		te-		iz-	ne	zik				
						bi				saj						

Rešitev in imena rešilcev priobčimo v prihodnji številki.

Rešitev zastavice v podobah v 9. števil.

Sokol čili, večno čuvaj nam domačo zemljo, očisti in povečaj jo, da v bratstvu in svobodi se razvije k moči!

Prav so jo rešili: Ivan Mohorko, Maribor; Ivan Pust, Trbovlje II; Majda Ušlaka-jeva, Zlata Cimperškova, Sevnica ob Savi; Marija Rozmanova, Št. Ilj pri Velenju; Danica in Vladica Germkovi, Krašnja; Majda Šteblajeva, Sv. Duh na Blokah; Valter Čepirlo, Novo mesto; Jelko Kuhar, Trbovlje II; Medana in Branko Bezljajeva, Tončka Jakofčičeva, Kranj; Zdravko Gobec, Celje.

Opomini.

1.

Nikar ne hodi na višave,
če čutiš, da si slabe glave,
zakaj kaj lahko se zgodi,
da se v možganih ti zvrsti
in zvrneš se v prepad teman,
kjer boš za vedno pokopan!

2.

Vsak svoje sreče je kovač,
pregovor stari pravi;
tedaj, četudi si berač,
vsaj zanko ji nastavi!

3.

Težko je srečo uloviti,
če pa jo vendar uloviš,
ne pusti se ji preslepiti,
da sam jo zopet izpustiš.

4.

Kdor se zameril je usodi
kot jaz, o sreči naj ne sanja:
z nadlog krdelom ga povsodi
zatira ona in preganja.

5.

Kadar si v nesreči,
ne zahajaj v svet vesel,
ker bi svet se veseleči
tvoje toge ne umel.

6.

Prepozno je gasiti,
ko plamen hram objame;
a treba je paziti,
da drugi se ne vname.

7.

Večkrat misli na slučaj,
da v težavo te ne spravi,
če nenadoma ti kdaj
pot z zaprekami zastavi!

8.

Ko v bedi vidiš siromaka,
ga pomiluješ vsakokrat;
res blaga je navada taka,
a on gre vendar lačen spat.

9.

Ko se ti zbudijo zavisti,
premisli resno kraj mi tisti,
kjer bogataši med prosjaki
ležijo v postelji enaki!

10.

Če svet sočutja nima s tabo,
čemu li zanj ga ti imaš?
Pozabi ga, pečaj se s sabo,
če ne, sam sebe goljufaš!

Fr. Rojec.

Dobro in prav.

Stari Gregec je bil tako strasten njuhač,
da ni mogel zaspiti, če je bila njegova
tobačnica zvečer prazna in tobakarna za-
prta. Vstal je in šel na tobakarnarjev prag
čakat, kdaj zjutraj odpre, da dobi Gregec
svoj oščepek, ki ga reši vseh nadlog — tudi
nespanca.

Tobakarnar se mu je čudil. Nekoč ga
vpraša: »Gregec, kaj bi najrajši na svetu?«

»Veste, veste! Toliko njivo tobaka za tri
mernike posetve, kakor je vaša na Rup-
cah; pa zorana naj bi bila tako na rahlo,
da bi legel v brazdo in bi mi namesto prsti
tobak sezal prav do nosnic. Nosljaj bi ga
in spal brez skrbi. — A kaj bi najrajši
vi?« vpraša radovedno Gregec.

»Jaz?« de prodajalec počasi, »jaz bi rad,
da bi bila tista njiva tvoja, Gregec. Po-
misli! Narahlo zorana da bi ti sezala bela
moka do kolen, ko bi zagazil vanjo — brez
tobaka.«

»Brez tobaka že ne!« ugovarja Gregec.

»Saj bi ti tudi ne bilo treba: Iz tiste
moke bi tvoja žena noč in dan pekla kruh
— same štruce in toliko, da bi ti sezidal
iz kruha hišo. V hiši bi gospodaril ti ter
delil kruh siromakom in potrebnim. Ali bi
ne bilo dobro?«

»Hml!« pomisli Gregec. »Dobro že, prav
pa ne!«

»Zakaj ne tudi prav, če je že dobro, ka-
kor trdiš?«

»Zato, ker prav ni brez tobaka.«

»A brez kruha ni dobro.«

»A brez tobaka ni prav,« je menil Gre-
gec in se dvignil proti domu svest si go-
tove zmage. Tobakarnar pa zavpije za
njim: »Ko boš lačen, pa pridi povedat, kaj
bo dobro in prav!«

Gregec je dobro čul, samo delal se je
ta dan naglušnega, ljudje so pa vedeli,
zakaj.

Ivo Trošt.

Za red in zdravje.

Nohtove si grizeš!
Pfuj, to je nemarno,
pfuj, to je grdó!
Pa tudi nevarno,
saj nohti hudó
strupeni so vedno!
Zato si nikdó,
ki zdravje spoštuje
in ve, kaj je red,
rok ne oblizuje
in ne obgrizuje
strupenih nohtóv!
Zobjé so za jed,
za nohte so škarje!
Kdor pa teh besed
še slušati noče,
zasluži, da oče
nad njim zaropóče
in vtepe mu zmisel za red!

Fr. Rojec.